

Ad 1. Rådenes forhold og kompetence, herunder DTVF, STVF og Rask-Ørsted Fondet

a) Indvundne erfaringer i forbindelse med rådernes virksomhed i de første år efter 1968-lovens ikrafttræden taler for, at fordelingen af fagområder på de enkelte råd har været rimelig. Den svarer også stort set til opbygningen i de fleste andre vesteuropæiske lande. Principielt kunne man indvende, at medens inddelingen for visse råds vedkommende (det naturvidenskabelige, det humanistiske og det samfundsvidenskabelige) er baseret på discipliner, er den for andre råds vedkommende (det lægevidenskabelige og det jordbrugs- og veterinærvidenskabelige forskningsråd) hovedsageligt forankret i de pågældende videnskabers formål og anvendelse. Det har imidlertid vist sig i den forløbne tid, at et åbent samarbejde mellem rådene tilfredsstillende kan sikre støtte af sådan forskning, som vedrører flere råd, og også kan sikre en tilfredsstillende fordeling af opgaverne mellem de enkelte råd. Man indstiller derfor, at fordelingen af fagområder på de i loven omhandlede råd opretholdes uændret.

Det skal nævnes, at man i denne forbindelse har behandlet en til undervisningsministeriet fremsendt henvendelse fra Danmarks Lærerhøjskole om oprettelse af et særligt forskningsråd for den psykologiske og pædagogiske forskning. Samtidig har Lærerhøjskolen indstillet, at den særlige indsigt og erfaring, der findes ved Lærerhøjskolen som pædagogisk læreanstalt, i højere grad udnyttes i forskningsrådenes arbejde, og at socialpsykologiske og socialpædagogiske opgaver i fremtiden behandles i det samfundsvidenskabelige forskningsråd med repræsentation for sagkundskab på disse felter placeret i rådet. Såfremt alle ansøgninger om støtte til psykologiske og pædagogiske forskningsaktiviteter fortsat henføres til det humanistiske forskningsråd, foreslår Lærerhøjskolen, at der i dette råd optages to sagkyndige fra Lærerhøjskolen, således at såvel den psykologisk-pædagogiske som den humanistiske og dermed den fagligt pædagogiske sagkundskab bliver repræsenteret.

FFU er af den opfattelse, at den psykologisk-pædagogiske forskning har stor betydning, og at man ved beskikkelsen af medlemmer til forskningsrådene bør have Lærerhøjskolens henvendelse i erindring, men

mener ikke, at det vil være tilrådeligt at oprette et forskningsråd specielt for det psykologisk-pædagogiske område. Selv om psykologien og pædagogikken har berøringsflader til mere end ét forskningsråd, kan det samme siges om en række andre fag, og konsekvenserne af oprettelsen af et forskningsråd baseret alene på varetagelsen af et enkelt eller enkelte fags interesser ville blive uoverskuelige.

Hvis et råd ikke mener at kunne dække et område tilfredsstillende, kan det nedsætte et ad hoc udvalg, som kan bistå rådet på det pågældende område. En sådan løsning har tidligere været benyttet og vil uden tvivl også kunne benyttes for det psykologisk-pædagogiske område.

b) Ud fra rationelle synspunkter ville det være naturligt at inkorporere bestemmelserne om DTVF og STVF i loven om statens forskningsråd, og en sådan tanke rejstes også i forbindelse med 1968-lovens behandling i folketinget. DTVF og STVF har inden for deres områder stort set samme formål og beføjelser som de øvrige råd.

Repræsentanter for DTVF og STVF har imidlertid tilkendegivet, at forskellige forhold gør det ønskeligt ikke på dette tidspunkt at foretage en integration. Man har herunder særlig henvist til, at adskillelsen mellem råds- og fondsopgaver inden for det teknisk-videnskabelige område har vist sig meget værdifuld og derfor ønskes opretholdt. Endvidere har man peget på, at en større repræsentation af brugerinteresser er ønskelig i det tekniske råd end i flertallet af de øvrige råd, idet udnyttelsen af den teknisk-videnskabelige forskning og teknologien for dette råds vedkommende spiller en dominerende rolle.

Det er FFU's opfattelse, at disse synspunkter også vil kunne tilgodeses, hvis der skete en integration af DTVF og STVF i den øvrige forskningsrådsorganisation.

Det er imidlertid en overvejende opfattelse i FFU, at man ikke ved denne lovrevision bør foreslå ændringer i DTVF's og STVF's nuværende status. Der skal især henvises til, at samarbejdet i centraludvalget, hvori DTVF og STVF er repræsenteret, og på sekretariatsplan har givet muligheder for den nødvendige koordination, og at denne udvikling vil kunne fortsættes og